

Krajowa Administracja
Skarbowa

Procedura końcowego przeznaczenia

Warszawa, lipiec 2019

Przepisy i wytyczne odnoszące się procedury końcowego przeznaczenia:

- art. 210-219, 221-225, 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013 z późn. zm.), zwanego dalej „UKC”,
- art. 161-164, 169, 171-175, 178-179, 183 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 z późn. zm.), zwanego dalej „RD”,
- art. 260-268 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015 z późn. zm.), zwanego dalej „RW”,
- - art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz. U. UE L 69 z 15.03.2016 z późn. zm.), zwanego dalej „PRD”,
- postanowienia wstępne (sekcja II B i II F), określone w części pierwszej, załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. U. L 256 z 07.09.1987 z późn. zm.),
- inne regulacje wspólnotowe wprowadzające zawieszenie stawek celnych ze względu na końcowe przeznaczenie np. rozporządzenie Rady (WE) nr 150/2003 z dnia 21 stycznia 2003 r. zawieszające należności celne przywozowe na niektóre rodzaje broni i sprzętu wojskowego, (Dz. Urz. WE L 25 z 30.01.2003, str.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 2, t. 13, str.15),
- ustawa z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz.U. z 2019 r., poz. 1169),
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. poz.1948 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 29 października 2017 r. sprawie danych zamieszczanych we wnioskach, deklaracjach i powiadomieniach oraz załączanych dokumentów (poz. 1815),
- rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych (Dz. U. z 2018 r. , poz. 170),
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary (Dz. U. z 2019 r., poz. 130),
- zarządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 marca 2017 r. w sprawie utworzenia delegatur jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz terytorialnego zasięgu ich działania i siedzib (Dz. Urz. MRiF poz. 42),
- wytyczne Komisji Europejskiej „Procedury specjalne –Tytuł VII UKC – Wytyczne dla Państw Członkowskich i sektora handlu”,
- opracowany przez KE dokument TAXUD(a2)LG/dt z dnia 19 czerwca 2017r. na temat przedstawicielstwa „Przedstawicielstwo celne w kontekście uproszczeń i niektórych procedur specjalnych”.

Podstawowe zasady stosowania procedury

1. Procedura końcowego przeznaczenia wraz z procedurą odprawy czasowej należy do jednej z kategorii procedur specjalnych, zwanej „szczególnym przeznaczeniem”. W ramach tej procedury towary mogą zostać dopuszczone do obrotu bez cła lub z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich szczególne przeznaczenie. Towary pozostają pod dozorem celnym przez czas konieczny, aby organ celny upewnił się, że towary otrzymały końcowe przeznaczenie.
2. Objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu z końcowym przeznaczeniem wymaga uzyskania pozwolenia.
3. Jeśli towary nie zostaną wykorzystane w czasie i w sposób określony w pozwoleniu należy uiścić należności celne.
4. Końcowe przeznaczenie jest stosowane w zakresie uprzywilejowanego traktowania taryfowego oraz środków pozataryfowych mających wpływ na przywozowe stawki celne. Nie stosuje się go automatycznie, ale tylko wtedy, gdy zostało to przewidziane w przepisach unijnych lub krajowych, np. w przepisach dotyczących produktów rolnych, rybołówstwa lub antydumpingu.
5. W ramach procedury końcowego przeznaczenia możliwe są m.in.:
  - autonomiczne zawieszenie taryfowe *Erga omnes*, uzależnione od zastosowania procedury końcowego przeznaczenia i uzyskania pozwolenia,
  - niepreferencyjne kontyngenty taryfowe, uzależnione od uzyskania pozwolenia na omawianą procedurę,
  - specjalne końcowe przeznaczenie /end –use/ wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej,
  - kontyngenty taryfowe GSP połączone z końcowym przeznaczeniem,
  - preferencyjne stawki celne GSP połączone z końcowym przeznaczeniem,
  - zawieszenia preferencyjne połączone z końcowym przeznaczeniem,
  - preferencyjne kontyngenty taryfowe połączone z końcowym przeznaczeniem,
  - preferencyjne stawki celne połączone z końcowym przeznaczeniem.

W systemie ISZTAR do kodu CN towaru, który może być objęty końcowym przeznaczeniem dowiązany jest odpowiedni przypis.

6. Przykłady towarów, które mogą być uważane za przeznaczone dla określonego przeznaczenia końcowego:
  - towary przeznaczone do niektórych typów samolotów do celów ich budowy, serwisu, konwersji lub wyposażenia – w przypadku, gdy powyższy samolot jest przekazywany stronie trzeciej, lub jest ponownie postawiony do dyspozycji swojego właściciela po dokonaniu serwisu, naprawy lub konwersji,
  - samoloty cywilne – po dokonaniu ich rejestracji w publicznej ewidencji przeznaczonej do powyższych celów,
  - części pojazdów mechanicznych używanych do montażu – w momencie, gdy montaż pojazdu został zakończony, a pojazd ten został przekazany innej osobie,
  - towary przeznaczone dla pewnych klas statków lub platform wiertniczych lub produkcyjnych w celu budowy, naprawy, serwisu, konwersji, zamontowania lub wyposażenia – w momencie, gdy powyższy statek lub platforma zostały przekazane stronie trzeciej, lub są ponownie postawione do dyspozycji swojego właściciela po dokonaniu serwisu, naprawy lub konwersji,
  - towary dostarczone bezpośrednio na pokład statków do celów wyposażenia statku – w momencie ich dostawy.

Wniosek o wydanie pozwolenia procedury końcowego przeznaczenia („wniosek w formie pełnej”)

7. Pozwolenie na korzystanie z końcowego przeznaczenia wydawane jest przez właściwy organ celny na wniosek osoby ubiegającej się o takie pozwolenie.
8. Dane, które powinien zawierać wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z końcowego przeznaczenia zostały określone w kolumnie 8c tabeli wymogów dotyczących danych wniosków i decyzji w załączniku A do RD.
9. Gdy procedura jest realizowana w jednym państwie członkowskim, we wniosku (tzw. wniosku krajowym) należy podać informacje zgodnie z wykazem i opisem zawartym w załączniku A do RD i z uwzględnieniem kodów określonych w zał. A do RW. Wniosek składany jest w formie papierowej. Rekomendowany przez polskie organy celno-skarbowe wzór wniosku jest dostępny na stronie internetowej www.biznes.gov.pl w [opisie usługi dotyczącej procedury końcowego przeznaczenia](#).
8. Gdy procedura jest realizowana w więcej niż jednym państwie UE, wniosek (tzw. wniosek unijny) należy złożyć wykorzystując do tego formularz elektroniczny udostępniony przez KE za pośrednictwem unijnego portalu dla przedsiębiorców (Trader portal) i wysłać go do unijnego systemu Decyzje Celne (CDS). System ten został opracowany przez Komisję Europejską i jest przeznaczony do obsługi wniosków i decyzji celnych. W Polsce CDS obsługuje wyłącznie wnioski i pozwolenia unijne, czyli takie, gdzie procedura jest realizowana w więcej niż jednym państwie członkowskim. (Więcej informacji na temat systemu CDS można znaleźć na www.puesc.gov.pl)
9. Jeżeli wnioskodawca ma siedzibę na obszarze celnym Unii, wniosek składa się do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne (prowadzona jest odpowiednia ewidencja, zawierająca wszystkie niezbędne informacje i szczegóły techniczne przywożonych towarów) i gdzie będzie wykonywana przynajmniej część czynności dotyczących towarów lub gdzie towary osiągną końcowe przeznaczenie.

Jeżeli nie można określić właściwości zgodnie z opisaną powyżej zasadą, wniosek składa się do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla miejsca gdzie są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe wnioskodawcy na potrzeby celne.
10. W przypadku, gdy wnioskodawca ma siedzibę poza obszarem celnym Unii, wniosek składa się do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla miejsca, w którym towary będą po raz pierwszy użyte.

Wniosek o udzielenie pozwolenia sporządzony na podstawie zgłoszenia celnego („wniosek w formie skróconej”)

11. Za wniosek o udzielenie pozwolenia może być uznane dokonanie zgłoszenia celnego do procedury końcowego przeznaczenia. W takim przypadku pozwolenie jest udzielane poprzez zwolnienie towarów do procedury na podstawie tego zgłoszenia. Takie pozwolenie można wydać tylko, jeśli końcowe przeznaczenie będzie nadane w całości towarom objętym wnioskiem, a pozwolenie będzie stosowane na terytorium jednego państwa, zaś wnioskodawca musi sam dokonywać przetworzenia towaru.
12. W przypadku sporządzenia wniosku za pomocą zgłoszenia celnego, w Polu 44 zgłoszenia celnego należy podać informacje na temat planowanego sposobu stosowania procedury (m.in. takie jak miejsce, gdzie będzie dokonywany proces przetwarzania, rodzaj procesu, uzyskiwane produkty kompensacyjne). Informacje te podaje się przy użyciu odpowiednich kodów informacji dodatkowej (OPL05, OPL06, OPL07, OPL08, OPL09). Szczegółowe zasady stosowania tych kodów zostały szczegółowo przedstawione w „[Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych](#)”.
13. Wniosek o udzielenie pozwolenia na podstawie zgłoszenia celnego składa się do urzędu celno-skarbowego (oddziału celnego) właściwego do przyjęcia zgłoszenia do procedury końcowego przeznaczenia.

14. Zasadą jest, że wniosek o udzielenie pozwolenia powinien być złożony w formie pełnej. Wniosek w trybie skróconym jest wyjątkiem od zasady, a więc stosuje się go w sporadycznych przypadkach.

Warunki podmiotowe

15. Pozwolenie na stosowanie końcowego przeznaczenia może być udzielone osobie spełniającej warunki określone w art. 211 UKC.
16. Jednym z warunków jest, że osoba, której udzielane jest pozwolenie musi zapewniać prawidłowy przebieg operacji.

Weryfikacja tego warunku dotyczy w szczególności sprawdzenia przez organ celny, czy wnioskodawca:

- nie naruszył w sposób poważny lub powtarzający się przepisów prawa celnego lub podatkowego,
- nie zalega z płatnościami należności celnych oraz podatkowych,
- nie jest podmiotem, wobec którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,
- rzetelnie wywiązuje się z obowiązków określonych w przepisach prawa celnego i podatkowego w toku dotychczasowej działalności związanej z przywozem lub wywozem towarów.

Weryfikacja warunków przez organ celny następuje na podstawie informacji zawartych we wniosku oraz załączonych dokumentach, a także po dokonaniu sprawdzenia w systemach wchodzących w skład Systemu Informacyjnego Skarbowo-Celnego.

17. W toku postępowania organ celny może zażądać dodatkowych informacji/dokumentów, które będą mu potrzebne do podjęcia decyzji. Informacje/dokumenty powinny dotyczyć przedmiotu prowadzonego postępowania i mieć wpływ na jego rozstrzygnięcie. W przypadku gdy wymagany dokument został dołączony w toku innego postępowania prowadzonego przez dany organ celny, a informacje w nim zawarte odzwierciedlają aktualny stan faktyczny i stan prawny, wnioskodawca może ograniczyć się do wskazania numeru sprawy, przy której dany dokument został dołączony.
18. Pozwolenie może być udzielone osobie, która posiada siedzibę na obszarze celnym Unii. Może być to zarówno osoba, która częściowo lub całkowicie przekazuje towary dla określonego przeznaczenia końcowego, jak też ta, która całkowicie przekazuje te towary innym osobom korzystającym z procedury końcowego przeznaczenia.
19. Posiadacz pozwolenia nie musi być właścicielem towarów.
20. Na zasadzie wyjątku, w uzasadnionych przypadkach, pozwolenia można udzielić osobie mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii (art. 161 RD).

Warunki przedmiotowe (ewidencja)

21. Jednym z warunków udzielenia pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia jest **prowadzenie ewidencji**, która umożliwi zweryfikowanie, że procedura jest prawidłowo stosowana.
- Wzór prowadzonej ewidencji oraz sposób jej prowadzenia i przechowywania powinien być uzgodniony z naczelnikiem urzędu celno-skarbowego właściwego do udzielenia pozwolenia.
22. Ewidencja może być prowadzona w formie pisemnej (papierowej) lub z zastosowaniem systemu teleinformatycznego. Ewidencję może stanowić także system księgowy przedsiębiorcy pod warunkiem, że zostanie zatwierdzony przez organ celny. Uznaje się, że ewidencja AEO jest wystarczająca na potrzeby art. 214 UKC, jeśli na etapie wydawania pozwolenia dla AEO stwierdzono, że ewidencja spełnia warunki dla ewidencji na potrzeby końcowego przeznaczenia.
23. Karty ewidencji papierowych powinny być przeszyte, a strony ponumerowane przed rozpoczęciem jej wypełniania. Organ celny opatruje przesytyc plombą, a na ostatniej stronie ewidencji wpisuje liczbę stron.
24. Ewidencja prowadzona z zastosowaniem systemu teleinformatycznego może zostać zatwierdzona przez organ celny pod warunkiem, że:

- 1) umożliwia wgląd w treść przetwarzanych danych i zapewnia ich ochronę przed zniekształceniem lub utratą;
- 2) umożliwia dokonywanie korekty danych, z zachowaniem historii wpisów oraz informacji o dacie dokonania korekty;
- 3) uniemożliwia usuwanie wpisów;
- 4) pozwala na uzyskanie wydruku danych według kryteriów określonych przez organ celny;
- 5) zapewnia możliwość archiwizacji danych na informatycznych nośnikach danych.

Dane z ewidencji prowadzonej z zastosowaniem systemu teleinformatycznego powinny być archiwizowane na informatycznych nośnikach danych, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

25. Ewidencja powinna zawierać informacje zgodne z art. 178 RD. Towary należy wpisywać do ewidencji niezwłocznie po ich objęciu procedurą w ramach danego pozwolenia.

Elementy pozwolenia i sposób realizacji procedury

26. Maksymalny okres ważności pozwolenia na końcowe przeznaczenie wynosi 5 lat.
27. Powyższa zasada nie dotyczy wniosku o udzielenie pozwolenia sporządzonego na podstawie zgłoszenia celnego, gdyż przyjęcie tego zgłoszenia przez organ celny i udzielenie pozwolenia poprzez zwolnienie towarów do wnioskowanej procedury ma charakter jednorazowy, a pozwoleniem objęty jest wyłącznie towar określony w tym zgłoszeniu celnym.
28. Okres ważności pozwolenia liczony jest od daty wskazanej w pozwoleniu jako dana D.4/6 *Data rozpoczęcia ważności decyzji*. Towary można objąć procedurą końcowego przeznaczenia tylko w okresie ważności pozwolenia. Okres ważności kończy się w dniu wskazanym w pozwoleniu jako dana D.4/7 *Data upływu ważności pozwolenia*.
29. Jednym z elementów pozwolenia jest także termin zamknięcia procedury (D.4/17 *Termin zamknięcia procedury*). W przypadku procedury końcowego przeznaczenia jest to termin, w którym powinno nastąpić nadanie towarom końcowego przeznaczenia. Termin zamknięcia procedury określany jest w miesiącach.

Dług celny i zabezpieczenie potencjalnego długu

30. W chwili objęcia towarów procedurą końcowego przeznaczenia powstają dwa rodzaje długu celnego:
  - dług celny na podstawie art. 77 ust. 1 lit. a UKC (w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego do procedury końcowego przeznaczenia powstaje dług celny, jak dla dopuszczenia do obrotu, na podstawie art. 77 ust. 1 lit. a UKC na mocy przepisów o końcowym przeznaczeniu) oraz
  - potencjalny dług celny, który staje się należny, jeżeli wystąpi naruszenie warunków procedury na podstawie art. 79 UKC; jeżeli doszło do naruszenia dług celny może powstać z dwóch odrębnych tytułów,:
    - 1) jednego z obowiązków przewidzianych w przepisach prawa celnego dotyczących końcowego przeznaczenia, na podstawie art. 79 ust. 1 lit. b UKC (dług powstaje z chwilą niewypełnienia obowiązku) lub
    - 2) jednego z warunków wymaganych do przyznania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej przywozowej ze względu na końcowe przeznaczenie towaru, na podstawie art. 79 ust. 1 lit. c UKC (dług powstaje z chwilą przyjęcia zgłoszenia celnego).
31. Zgodnie z art. 211 ust. 3 lit. c UKC wydanie pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia. To zabezpieczenie dotyczy długu potencjalnego, czyli różnicy między należnościami celnymi i podatkowymi obliczonymi dla stawek preferencyjnych, należnymi w momencie objęcia procedurą (złożenia zgłoszenia do końcowego przeznaczenia, analogicznie jak dla dopuszczenia do obrotu) a długiem, który byłby należny, gdyby zastosowano zwykłą, a nie preferencyjną stawkę celną.

32. Na mocy przepisów krajowych dotyczących podatku od towarów i usług, tj. art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 z późn. zm.) zabezpieczenie kwoty tego podatku (dla potencjalnego długu celnego) odbywa się w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych. Jednakże na podstawie art. 7a-7e tej ustawy zabezpieczenie należności podatkowych nie jest wymagane, jeśli spełnione są określone w tych przepisach warunki.
33. Z obowiązku składania zabezpieczenia dla potencjalnego długu celnego, z mocy prawa zwolnione są organy publiczne, co oznacza nie tylko organy administracji publicznej (instytucje publiczne i samorządowe będące organami władzy państwowej lub samorządowej), ale też instytucje utworzone i nadzorowane przez te organy, które pełnią w państwie funkcje publiczne (np. muzea).
34. Organ celny może zwolnić z zabezpieczenia dla potencjalnego długu celnego, jeśli kwota należności nie przekracza równowartości 1000 euro (badana odrębnie dla należności celnych i podatkowych).
35. Informacje dotyczące zabezpieczenia kwoty długu celnego znajdują się na [Portal Podatkowym](#).

Przeniesienie praw i obowiązków (TORO) i przemieszczenie towarów

---

Poniższe zasady zostały opracowane na podstawie wytycznych Komisji Europejskiej „Procedury specjalne – Tytuł VII UKC – Wytyczne dla Państw Członkowskich i sektora handlu” (dokument TAXUD/A2/SPE/2016/001-Rev 13-EN z 24 czerwca 2019 r.).

Warunki przeniesienia praw i obowiązków (TORO) i przemieszczania towarów zawarte w udzielonych i nadal realizowanych pozwoleniach są wiążące do czasu ustalenia z organem celnym, zakresu ewentualnych zmian koniecznych dla dostosowania realizacji przeniesienia praw i obowiązków do nowych zasad.

---

36. Przepisy unijnego prawa celnego zezwalają, aby prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury końcowego przeznaczenia zostały przeniesione w całości lub części na inną osobę. Osoba ta musi jednak spełniać warunki wymagane do korzystania z tej procedury.
37. Przeniesienie praw i obowiązków dotyczy towarów, **które już zostały objęte procedurą końcowego przeznaczenia.**
38. W celu przeniesienia praw i obowiązków, posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia musi uzyskać od organów celnych stosowne pozwolenie, tzw. Pozwolenie TORO. **Pozwolenie TORO powinno być elementem pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia.** Można o nie wystąpić :
  - albo na etapie wnioskowania o udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia,
  - albo na etapie późniejszym, w ramach wnioskowania o zmianę udzielonego już pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia.
39. Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w „Uwagach odnoszących się do wymogów dotyczących danych” w Załączniku A do UKC-RD odnoszących się do danej „8/8. Przeniesienie praw i obowiązków”, w odpowiednim wniosku w polu dotyczącym danej „8/8. Przeniesienie praw i obowiązków” należy podać informacje na temat osoby (osób), która ma (które mają) przejąć prawa i obowiązki, powody dla których ma miejsce to przeniesienie, proponowane formalności transferowe. Podając informacje na temat osoby, na którą przenoszone są prawa i obowiązki należy pamiętać, że nie jest dopuszczalne podanie jedynie informacji: „Każdy przejmujący” oraz, że osoba taka musi mieć siedzibę na obszarze celnym Unii.

40. Okoliczność, że następuje przeniesienie praw i obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury końcowego przeznaczenia nie powoduje, że zmianie ulega posiadacz pozwolenia na korzystanie z tej procedury. **Posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia zawsze pozostaje ten sam.**
41. Osoba, na którą zostają przeniesione prawa i obowiązki, tzw. **Przejmujący**:
- nie staje się posiadaczem pozwolenia na stosowanie procedury specjalnej, ani nie musi ubiegać się o takie pozwolenie,
  - musi spełniać takie same warunki do korzystania z procedury, jakie zostały przewidziane dla posiadacza pozwolenia.
42. Zakres praw i obowiązków, których dotyczyć ma przeniesienie powinien zostać wyraźnie określony przez wnioskodawcę we wniosku. Prawa i obowiązki są zawsze związane z towarami, które zostały objęte procedurą końcowego przeznaczenia. Niektóre „osobiste” prawa i obowiązki, takie jak „status AEO” lub „zapewnianie prawidłowej realizacji operacji” (patrz: art. 211 ust. 3 lit. b) UKC) nie mogą zostać przeniesione.
43. Przedmiotem przeniesienia praw i obowiązków **nie mogą być towary ekwiwalentne** stosowane w ramach procedury końcowego przeznaczenia, bowiem przedmiotem TORO mogą być wyłącznie towary, które objęto procedurą końcowego przeznaczenia.
44. Przeniesione na inną osobę mogą być przykładowo następujące prawa osoby uprawnionej do korzystania z procedury:
- prawo do korzystania z towarów – art. 254 ust. 4 lit. b UKC i art. 124 ust. 1 UKC;
  - prawo do przemieszczania towarów objętych procedurą – art.219 UKC;
  - prawo do wywozu towarów przed przypisaniem im przewidzianego końcowego przeznaczenia, a tym samym skorzystania z wygaśnięcia długu celnego – art. 124 ust. 1 UKC.
45. Przeniesione na inną osobę mogą być przykładowo następujące obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury:
- obowiązek przypisania towarom przewidzianego końcowego przeznaczenia w terminie do zamknięcia procedury – art. 254 ust. 1 UKC;
  - obowiązek prowadzenia ewidencji – art. 214 ust.1 UKC;
  - obowiązek udostępnienia towarów dla celów zastosowania środków kontroli celnej;
  - obowiązek zapłaty należności celnych przywozowych w przypadku powstania na podstawie art. 79 UKC długu celnego w przywozie w wyniku niewypełnienia warunków lub obowiązków.
46. **Przeniesienie praw i obowiązków (TORO) w procedurze końcowego przeznaczenia występuje w dwóch trybach:**
- **TORO-1** – przeniesienie praw i obowiązków od posiadacza pozwolenia (który ma również pozwolenie TORO) do Przejmującego, który nie ma żadnego pozwolenia,
- albo
- **TORO-2** – przeniesienie praw i obowiązków od posiadacza pozwolenia (który ma również pozwolenie TORO) do Przejmującego, który ma pozwolenie TORO.

TORO-1	TORO-2
Posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia musi mieć dwa pozwolenia: jedno na korzystanie z procedury	<u>Posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia musi mieć dwa pozwolenia: pozwolenie na korzystanie z procedury</u>

końcowego przeznaczenia i drugie na przeniesienie praw i obowiązków	końcowego przeznaczenia i pozwolenie na przeniesienie praw i obowiązków,
Pozwolenie na przeniesienie praw i obowiązków powinno być zawarte w pozwoleniu na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia	Pozwolenie na przeniesienie praw i obowiązków powinno być zawarte w pozwoleniu na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia
Przejmujący „nie ma żadnego pozwolenia”, bowiem nie on występuje z wnioskiem o przeniesienie praw i obowiązków, lecz posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia, a zatem Przejmujący nie posiada „własnej” decyzji w sprawie przeniesienia praw i obowiązków	<u>Przejmujący</u> , jako osoba ubiegająca się o przeniesienie praw i obowiązków, <u>musi posiadać swoje własne pozwolenie na przeniesienie praw i obowiązków (czyli Pozwolenie TORO¹)</u> , o które występuje odrębnym wnioskiem (wniosek o udzielenie Pozwolenia TORO ²), do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego według miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe przejmującego na potrzeby celne i będzie wykonywana przynajmniej część czynności dotyczących towarów lub towary osiągną końcowe przeznaczenie. W przypadku gdy właściwy organ celny nie może zostać określony zgodnie z powyższą zasadą, to jest to organ celny właściwy według miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne główne księgi rachunkowe przejmującego na potrzeby celne.
Może być stosowane zarówno w przypadku częściowego, jak i całkowitego przeniesienia praw i obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury	Może być stosowane tylko w przypadkach , w których prawa i obowiązki są przenoszone w całości . Nie ma zastosowania do przypadków, w których tylko część praw i obowiązków miałaby być przenoszona.
Zabezpieczenie złożone przez posiadacza pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia pozostaje ważne, chociaż towary mogą być fizycznie w posiadaniu Przejmującego	Przejmujący musi złożyć zabezpieczenie (rekomendowane jest zabezpieczenie generalne), które będzie użyte w chwili przeniesienia praw i obowiązków
Przejmujący powinien przekazać Przekazującemu informacje odnośnie zamknięcia procedury. Okres, w którym takie informacje muszą być przekazane musi być ustalony przez właściwy organ celny z uwzględnieniem faktu, że rozliczenie zamknięcia musi być przedstawione do kontrolnego urzędu celnego w ciągu 30 dni od upływu terminu zamknięcia procedury.	Przejmujący nie musi on przekazywać informacji o zamknięciu procedury Przekazującemu, ale musi je przekazać swojemu kontrolnemu urzędowi celnemu. Przejmujący powinien przekazać informacje o zamknięciu procedury lub o kolejnym TORO do kontrolnego urzędu celnego w ciągu 30 dni od upływu terminu zamknięcia procedury.
Posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia zobowiązany jest do złożenia, na podstawie art. 175 ust. 1 UKC-RD, rozliczenia zamknięcia i podania w nim danych	Posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia zobowiązany jest do złożenia, na podstawie art. 175 ust. 1 UKC-RD, rozliczenia zamknięcia i podania w nim danych

¹ Pozwolenie TORO stanowi załącznik 2 do niniejszego materiału.

² Wniosek o udzielenie Pozwolenia TORO stanowi załącznik 1 do niniejszego materiału.

szczegółowych na temat każdego przeniesienia praw i obowiązków	szczegółowych na temat każdego przeniesienia praw i obowiązków
Przy przekazywaniu i przemieszczaniu towaru od Przekazującego do Przejmującego należy stosować specjalny formularz, zwany „ formularzem TORO ”.	Przy przekazywaniu i przemieszczaniu towaru od Przekazującego do Przejmującego należy stosować specjalny formularz, zwany „ formularzem TORO³ ”.

47. W przypadku stosowania procedury TORO -2:

- **Przejmujący** zobowiązany będzie do przedstawienia w swoim kontrolnym urzędzie celnym (kontrolny urząd celny Przejmującego) informacji o zamknięciu procedury końcowego przeznaczenia, bowiem w wyniku przeniesienia w całości praw i obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury końcowego przeznaczenia, przejęty został przez niego obowiązek wykorzystania towarów do celów przewidzianych do zastosowania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej w ramach wyznaczonego terminu zamknięcia procedury. Informacja na temat zamknięcia procedury końcowego przeznaczenia w odniesieniu do towarów przekazanych w związku z uzyskaniem przez Przejmującego pozwoleniem na przeniesienie w całości praw i obowiązków lub kolejnym przeniesieniu w całości praw i obowiązków (w przypadku, gdy Przejmujący przekazuje towar kolejnemu Przejmującemu), powinna zostać **przedstawiona w formie stanowiącej odpowiednik rozliczenia zamknięcia** (art. 175 ust. 1 UKC-RD, Załącznik 71-06 UKC-RD). **Kontrolny urząd celny Przejmującego** będzie bowiem sprawować dozór i kontrolę celną nad prawidłowością realizacji procedury końcowego przeznaczenia przez Przejmującego w związku z udzielonym mu pozwoleniem na całkowite przeniesienie praw i obowiązków osoby uprawnionej do korzystania z procedury końcowego przeznaczenia. Informacja na temat zamknięcia procedury lub na temat kolejnego przeniesienia w całości praw i obowiązków powinna zostać przekazana do kontrolnego urzędu celnego Przejmującego w ciągu 30 dni po upływie terminu do zamknięcia procedury;
- dane szczegółowe dotyczące każdego przeniesienia praw i obowiązków powinny zostać zawarte w ewidencjach posiadacza pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia oraz Przejmującego (art. 178 ust. 1 lit. p) UKC-RD, art. 214 ust. 1 UK);
- numer pozwolenia na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia i numer Pozwolenia TORO wymagane będą do podawania w stosownych dokumentach;
- Przejmujący nie może przetwarzać większej ilości towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia niż pozwala mu na to ilość jaka jest została wskazana w udzielonym Pozwoleniu TORO;
- zabezpieczenie musi w każdym momencie stosowania Procedury TORO pokrywać mogący powstać dług celny ciążący na przejmowanych towarach;
- termin zamknięcia procedury końcowego przeznaczenia wyznaczony w pozwoleniu na korzystanie z procedury końcowego przeznaczenia musi być respektowany przez Przejmującego. Dzień, w którym upływa termin zamknięcia procedury jest wskazywany w polu 13 formularza TORO. Istnieje możliwość przedłużenia terminu zamknięcia procedury, jeśli zaistnieje taka potrzeba (poprzez stosowną zmianę Pozwolenia TORO).

48. W przypadku TORO – 2 Przekazujący i Przejmujący powinni między sobą określić moment, w którym nastąpi przekazanie towarów stanowiące całkowite przeniesienie praw i obowiązków, np. przyjazd towarów do zakładu Przejmującego. Ma to znaczenie z uwagi na to, że obowiązek uiszczenia potencjalnych należności za towary przechodzi na Przejmującego, z tym właśnie momentem. Przekazanie towarów Przejmującemu nie stanowi zakończenia procedury końcowego przeznaczenia, w rozumieniu art. 215 UKC, ponieważ zakończenie tej procedury będzie mieć miejsce na późniejszym etapie, gdy nadane zostanie przewidziane przeznaczenie końcowe (a stosowne informacje zostaną przekazane do właściwego kontrolnego urzędu celnego).

³ Formularz TORO stanowi załącznik 3 do niniejszego materiału.

49. W przypadku **TORO – 2 Przekazujący zostaje zwolniony ze swoich obowiązków dopiero w chwili, kiedy:**
- Przejmujący odebrał towary i został poinformowany, że towary znajdują się pod dozorem w związku z ich przeznaczeniem końcowym i
  - Przejmujący wpisał towary do swojej ewidencji; czynność ta obejmuje odpowiednie potwierdzenie na Formularzu TORO odbioru towarów.
50. W przypadku **TORO – 2 Przejmujący staje się odpowiedzialny za wypełnienie warunków procedury końcowego przeznaczenia w chwili uznanej za przekazanie towarów.**
51. Jeżeli przekazanie towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia przez dotychczasową osobę uprawnioną do korzystania z procedury (Przekazującego) do dyspozycji kolejnej osoby, na którą te prawa i obowiązki zostały przeniesione (tj. na Przejmującego) wiąże się z fizycznym przemieszczeniem towarów, to powinno odbywać się ono zgodnie z zasadami dotyczącymi przemieszczania określonymi w art. 179 UKC-RD, art. 267 ust. 4 UKC-RW, art. 219 UKC oraz zasadami określonymi przez organ celny w pozwoleniu, w tym wymaga zastosowania Formularza TORO .
52. Prowadzona ewidencja, o której mowa w art. 214 UKC, winna zawierać informacje i dane, które umożliwiają organom celnym nadzór nad daną procedurą, w szczególności w odniesieniu do przemieszczeń towarów objętych tą procedurą.
53. Przekazanie towaru Przejmującemu, nie wymaga złożenia przez Przejmującego zgłoszenia celnego o objęcie procedurą końcowego przeznaczenia.

Dozór celny

54. Zwykle towary pozostają pod dozorem celnym i podlegają należnościom przywozowym do czasu, gdy po raz pierwszy osiągną określone końcowe przeznaczenie. Posiadacz pozwolenia jest zatem w stanie dowolnie dysponować tym towarem (może go sprzedać lub przekazać przedsiębiorcy, który nie posiada pozwolenia na dopuszczenie do obrotu z końcowym przeznaczeniem). Dopuszcza się jednakże przedłużenie okresu dozoru celnego do 2 lat w stosunku do towarów wielokrotnego użycia, w przypadku, gdy władze celne uznają to za właściwe w celu uniknięcia popełnienia nadużycia. Może to nastąpić na przykład, gdy powstaje podejrzenie, że towar może być wykorzystany w innym celu, niż określony w pozwoleniu (np. w stosunku do części montowanych w pojeździe, które mogą zostać wymontowane). W takim przypadku pierwsze przekazanie towarów do określonego przeznaczenia końcowego nie oznacza zakończenia procedury. W czasie przedłużonego okresu dozoru celnego, towary podlegają należnościom przywozowym, zatem posiadacz stosownego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu z końcowym przeznaczeniem w przypadku niedopełnienia warunków procedury staje się dłużnikiem.

Zamknięcie procedury końcowego przeznaczenia i rozliczenie procedury

55. Z chwilą przekazania towarów do określonego przeznaczenia końcowego albo z chwilą upływu okresu wydłużonego dozoru celnego kończy się procedura końcowego przeznaczenia.
56. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą organu celnego, procedura może zakończyć się wywozem lub zniszczeniem towarów objętych procedurą. Wnosząc o taki tryb posiadacz pozwolenia powinien wykazać, że niemożliwe było nadanie towarom przypisanego im końcowego przeznaczenia z powodów związanych z osobą realizującą procedurę, bądź z samymi towarami.
57. Warunkiem zamknięcia procedury i jej rozliczenia jest złożenie w urzędzie kontrolnym (właściwym urzędzie celno-skarbowym) rozliczenia w formie uzgodnionej z organem celnym na etapie udzielania pozwolenia (tzw. rozliczenie zamknięcia). Ten urząd może zwolnić z obowiązku przedstawienia rozliczenia zamknięcia, jeżeli uzna, że nie jest ono konieczne.
58. Wszystkie objęcia w ramach procedury końcowego przeznaczenia, dla których termin zamknięcia kończy się w miesiącu kalendarzowym, mogą być uwzględnione w jednym rozliczeniu zamknięcia, które musi zostać złożone do urzędu kontrolnego ostatniego dnia danego miesiąca kalendarzowego.

59. Jeśli rozliczenie jest poprawne, organ celny zwalnia zabezpieczenie potencjalnego długu celnego.

Odpady

60. Odpady i pozostałości powstałe w wyniku zniszczenia towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia uznaje się za objęte procedurą składowania celnego. Należy je wpisać do ewidencji dla składowania celnego, którą musi prowadzić posiadacz pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia. Nie jest konieczne pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych.

Końcowe przeznaczenie cywilnych statków powietrznych

61. Data pierwszej rejestracji samolotu cywilnego w jakimkolwiek kraju na świecie jest równoznaczna z osiągnięciem przeznaczenia końcowego. Do tego momentu procedura końcowego przeznaczenia ma zastosowanie, co oznacza, że podmiot importujący towar musi uzyskać pozwolenie. Pozwolenie nie jest wymagane w sytuacji, gdy już w momencie przywozu cywilny statek powietrzny został poprawnie wpisany do rejestru państwa członkowskiego lub państwa trzeciego zgodnie z konwencją o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r. i w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu znajduje się odniesienie do odpowiedniego świadectwa rejestracji.

Przedstawicielstwo

62. Zgłoszenie towarów do procedury końcowego przeznaczenia może zostać złożone albo przez posiadacza pozwolenia (we własnym imieniu i na własną rzecz), albo przez jego przedstawiciela bezpośredniego (w imieniu i na rzecz posiadacza pozwolenia). Oznacza to, że przedstawicielstwo pośrednie nie jest możliwe w odniesieniu do zgłoszenia do procedury końcowego przeznaczenia ponieważ korzystający z tej procedury musi być posiadaczem pozwolenia na tę procedurę (czyli korzystający z procedury i posiadacz pozwolenia muszą być tą samą osobą). W przypadku zaś przedstawicielstwa pośredniego korzystający z procedury i posiadacz pozwolenia będą różnymi osobami.